

În întrecerea socialistă

Și-au îndeplinit angajamentul

Tinerii, așturi de întregul colectiv al atelierului mecanic de la șchele Babeni și-au luat angajamentul la începutul anului să realizeze economii de materiale și piese de schimb în valoare de 30.000 lei.

Un grup de tineri, printre care Ion Popa, Toma Pleu, Traian Popa, Sebastian Dospinescu, au reușit să confecționeze un dispozitiv cu ajutorul căruia se execută rectificarea suprafețelor de diferite tipuri.

FLOREA TISTULEASA tehnician

Ciment peste plan

Colectivul de muncă al Fabricii de ciment din Bicaș și-a îndeplinit sarcinile de plan pe trimestrul I încă la 25 martie.

În această perioadă au fost produse peste plan 1.190 tone clincher, 1.454 tone ciment și 53 tone tuburi de asociment.

Successul înregistrat se datorează printre altele și măsurilor luate privind creșterea indicilor de utilizare a agregatelor. Numai în luna februarie și marile indicii realizați sînt: 101 la sută la morile brute, 106,8 la sută la captșoarele de clincher și 104,5 la sută la morile de ciment.

În total, economiile realizate peste plan de colectivul de muncă al fabricii în primul trimestru al anului se ridică la suma de 321.000 lei.

Ritmicitate înaltă - rezultate sporite

Colectivul atelierului U.S. 2 de la Uzinele de tractoare din Brașov a reușit ca și în luna martie să rămână în continuare atelier fruntaș în ce privește îndeplinirea planului - cu două zile înainte de termen - cit și în privința calității produselor. În tot acest timp, colectivul de muncitori a reușit să lucreze în condițiile unei ritmicități perfecte.

În toate aceste succese se află și contribuția adusă de fruntașii atelierului, printre care C. Monu, Coman Neagu, Buzică Drăgan, I. Braș, Gheorghina Negoiță și alții.

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVIII, seria II nr. 4013

4 PAGINI - 20 BANI

Miercuri 11 aprilie 1962

Ajutor tovarășesc în muncă (la secția bobinei de la Uzina de fire și fibre sintetice Sărmășel, șala de echipă Ispocșu. Maria explică tinerilor Săle Constanța cum se desfășoară procesul tehnologic de bobinare).

Foto: N. STEFLOIAN

CUVINTUL COLECTIVULUI

În Gh. Petre era socotit un om cu care nu se putea înțelege nimic. El răspundea mai întotdeauna o-braznic tovarășilor săi de muncă, se purta necuviincios cu virșnicii. De cele mai multe ori își pierdea vremea umblînd pe șantier fără nici un rost.

În Gh. Petre era socotit un om cu care nu se putea înțelege nimic. El răspundea mai întotdeauna o-braznic tovarășilor săi de muncă, se purta necuviincios cu virșnicii. De cele mai multe ori își pierdea vremea umblînd pe șantier fără nici un rost.

În Gh. Petre era socotit un om cu care nu se putea înțelege nimic. El răspundea mai întotdeauna o-braznic tovarășilor săi de muncă, se purta necuviincios cu virșnicii. De cele mai multe ori își pierdea vremea umblînd pe șantier fără nici un rost.

În Gh. Petre era socotit un om cu care nu se putea înțelege nimic. El răspundea mai întotdeauna o-braznic tovarășilor săi de muncă, se purta necuviincios cu virșnicii. De cele mai multe ori își pierdea vremea umblînd pe șantier fără nici un rost.

Cum se aplică inițiativa tinerilor de la Uzinele de autobuze și troleibuze din Capitală la Șantierul naval Oltenița

La sine că atunci cînd te preocupi atent de fiecare tînar, îi călăuziți cu grijă peși, nu se poate să nu obții rezultate. Comitetul U.T.M. al Șantierului naval Oltenița, propunîndu-și drept scop mobilizarea tinerilor la aplicarea inițiativelor de la Uzinele de autobuze și troleibuze din București, a acordat o atenție deosebită întăririi disciplinei tehnice, a punctualității la serviciu, a comportării în producție și în afara producției.

adunări generale tineri care lipseau nemotivat, întîrziu de la program. Alături de ei erau date și exemple de tineri din activitatea cărora aveau ce învăța.

Comitetul U.T.M. de la Șantierul Naval Oltenița a acumulat o bună experiență în educarea tinerilor, în mobilizarea lor la realizarea sarcinilor de plan, în întărirea disciplinei.

Am spus deja că printre căile prin care un acționat organizație U.T.M. în această privință au fost discuțiile individuale, de la om la om. O altă cale a fost însă cea a adunărilor generale ale organizațiilor U.T.M. din șantiere care au constituit bune ocazii de a-

Disciplinarea tinerilor a fost urmărirea nu numai în activitatea de producție. Comitetul U.T.M. s-a preocupat și de feul în care tinerii foloseau timpul lor liber, despre comportarea tinerilor în afara șantierului. Au fost făcute vizite acasă la tinerii cu care prietenii s-au stat de vorbă cu părinții acestora. S-a cerut și sprijinul părinților atunci cînd s-a ivit un anumit caz

Se observă, totuși, că cele mai multe dintre absențele nemotivate de la serviciu sînt înregistrate luna. Comitetul U.T.M. trebuie să se ocupe de acestea, mai deosebit de organizarea judecătorească a dărilor tinerilor. Pe lângă aceste activități din asemenea zile la clubul șantierului. Se pot găsi mijloace mai eficiente de antrenare a tinerilor la manifestările culturale de duminică. De asemenea, în textele brigăzilor artistice de agitație pot fi cuprinse mai multe aspecte privitoare la întărirea disciplinei, la buna comportare a tinerilor etc.

V. DINULESCU

Citiți

Pagina a 2-a:

O condiție a dezvoltării șeptelului Baza furajeră

„Vezi, acolo locuiesc eu!” (Fotografie primită de la cercul foto al Casei de cultură a tineretului din raionul „30 Decembrie” din Capitală).

LA ZI

Cursuri de calificare

De curând, pe șantierele industriale ale întreprinderii de construcții și montaj metalurgic din Brașov s-au deschis 17 cursuri de calificare, frecventate de peste 100 tineri muncitori. Calificarea lor în

diferite meserii ca: lăcătuși, montori, sudori, electricieni, dulgheri, zidari a fost încredințată unor ingineri, tehnicieni și muncitori cu o îndelungată experiență în producție.

(Agerpres)

Modernizarea unor șosele

Drumul care leagă orașul Topolicea de Măgurele a fost în prezent modernizat. Repetarea de șosele modernizate din regiunea Dunărea Inferioară acum aproape 400 km, asigurînd legătura între aceste regiunile de coastă în ultimii ani, în această regiune - unde în 1958 s-a construit un drum asfaltat - se face modernizarea, printre altele, șoselelor dintre Roman și Râmnic și Juncuș-Bicaz. În acest sens s-a deschis cursul de calificare pentru

calificarea tinerilor în profesiile de șosele. La lucrările executate anul trecut, de pildă, au fost peste 100 de condiții, asigurîndu-se în acest fel economii în valoare de circa 10 milioane.

(Agerpres)

Se extinde rețeaua de apă și canalizare a Capitalei

Rețeaua de apă și canalizare a Capitalei se extinde în acest an cu aproape 90 km. S-a prevăzut montarea de conducte pe circa 100 de străzi din noile cartiere de construcție.

Pentru îmbunătățirea continuă a alimentării cu apă potabilă - al cărei debit crește în acest an cu încă 8 milioane mc., sîndu-se în 1958 - a fost dat în parțial în folosință, pe o lungime de 2.000 metri conductă de mare capacitate ce se montează pe traseul Bd. Muncii - Calea Căldărași - strada Popa Nan.

Printre lucrările de canalizare, prevăzute a fi terminate în acest an, se numără construcția marilor canale colectoare Giulești-Grozăvești, Bd. Armata Poporului-Militari, precum și introducerea de noi canale.

(Agerpres)

Un „Salut voios de pionier”

de Al. Andrițoiu

În trecut, se spunea (cu cîștig sau cu „pompă”), că Bucureștii pro-pru-zi sînt în centru, pe marile bulevarde, iar că, la două sute de metri de aceste bulevarde, începe provincia. Și, într-adevăr, înaintînd spre periferie, spre cartiere și mahalale, marea capitală devine sat și cătun. Pe atunci, ea avea un unic și strimtorat centru - azi are senuștrăta centru, de înaltă înălțime urbanistică, pornite încă din concursul arhitectonic al înfrîngării. Din acest punct de vedere, Școala de 7 ani cu numărul 171 sînt fructul măturii a două lumi diagonale opuse. Odată ce ea ar fi fost prin marea distanțare de centru, de acest periferie bucureștenă era sinonimul bucureștenilor din provincie; astăzi însă, ea ține de centru și încă de un dublu centru: unul istoric, prin vecinătatea „Grădii Roșii”, și celălalt edilitar, prin vecinătatea impunătoarelor și multicolorilor blocuri de pe Calea Griviței. Prin geamurile

școlii de clasă, elevii văd etaje și cofraje, ziduri și steaguri. Așadar, o școală în plin cartier muncitoresc, în plin centru nou al Capitalei și în perimetrul unei glorioase tradiții de luptă a partidului. Aceasta obligă în plus și impune datorii de căpetenie tuturor celor care, dis-de-dimineață sau la amiază mare își îndreaptă pașii spre școală: profesori, instructori de pionieri, pionieri. Și cum partidul ne-a obișnuit să facem din datorii o realitate împlinită, școala cu numărul 171 se străduiește necontenit să dea viață marilor îndatoriri ce-i revin.

Lenin arăta că, printre altele, comunismul cere o înaltă cultură. Înfrîntînd această lozincă leninistă, politica partidului a asigurat un avînt impetuos sistemului de educație în miile de școli ale patriei noastre. Aici, la școala în temă, statisticile sînt dintre cele mai ferice, iar la recenzențele lor creșterea, ca un substanțial ajutor dat corpului profesional, a avut și are aport major organizația de pionieri a școlii.

*

Orele 19 seara. În holul clădirii se fac repetițiile la un viitor program artistic. E vorba de un fel de scenariu alcătuit din versurile poezilor noștri contemporani; el trece în revistă lupta poporului nostru începînd cu 1907 și subliniind plastic activitatea glorioasă a partidului. Fiește: 1933, Doftana, 1944 August 23 și așa mai departe pînă la abolirea monarhiei.

La spectacol, vom pune în prosceală o draperie subțire - îmi explică unul dintre instructorii de pionieri, așa încît totul va avea semnificația de „a fost odată cum nu va mai fi”. Pentru pionieri, trecutul este doar o imagine. Dar principiul este că ei, ca mîci arșiți amatori, ca rozi al unei atente și strălucitoare educații comuniste, pot reîntra cu autenticitate momentele de luptă ale partidului. Principiul este că ei au în suflet această tradiție și că interpretarea ei ideologică ține de trăsăturile lui de a gîndi. Pentru ei, pentru micii interpreți spectacolului de etică, de mîdălele morale comuniste care acum dau primii muguri și care vor evolua, cu vîrstă, pînă la desvoltare, lată de ce mi s-a părut acest program, un examen politic, un

(Continuare în pag. a 3-a)

Grupul școlar minier Petroșani. Oră practică în sala de desen tehnic.

Foto: I. CUCU

Agronomii în mijlocul colectivităților

Apocope 200 de ingineri agronomi și zootehniști de la sfaturile populare regionale, ronale și orașenești din Dobrogea și de la diferite întreprinderi și instituții din regiune și din București au venit să lucreze în satele dobrogeane. Colectiviștii i-au primit cu

bucurie, asigurîndu-le condiții bune de muncă și viață. Răspunzînd încrederei ce li se arată, aceștia desfășoară în prezent alături de celelalte cadre din agricultura regiunii o susținută activitate pentru dezvoltarea și întărirea economică a gospodăriilor colective.

pentru grăbirea lucrărilor agricole în actuala campanie. Cu îndrumarea inginerilor agronomi, colectivității și mecanicizării intensificate înămintărilor de primăvară și executării lucrărilor de bună calitate pentru asigurarea unor recolte bogate.

(Agerpres)

Mecanizatori, colectivști - în plină activitate

u tot timpul nefavorabil, în raionul Segarcea lucrările agricole de primăvară din prima epocă au fost terminate.

Desfășurarea lor ne-a fost relatată de tovarășul Tudor Diaconescu, președintele sfatului popular raional.

Planul pentru prima epocă este de peste 11.000 hectare. Cu toată vremea potrivnică, noi am reușit să-l realizăm. Dacă timpul ne va permite, în câteva zile vom putea termina și înămintatul porumbului.

Insuficiență între echipe, brigăzi și G.A.C. La această întrecere organizațiile de bază U.T.M. au mobilizat toți tinerii. Și aportul lor în această campanie este deosebit de însemnat.

În privința pregătirii loturilor pe care se va semăna pentru o producție de 5000 kg boabe la hectar, ce ne puteți spune? - Avem 14.200 ha destinate cultivării porumbului cu o producție de 5000 kg boabe la hectar. Toată sămînța a fost schimbată. Am primit porumb dublu hibrid generația I-a. El se află de pe acum la gospodării. De asemenea, s-au transportat pînă în prezent pe aceste loturi peste

110.000 tone gunol de grajd; acțiunea continuă. Aceeași atenție o acordă colectivității și restului suprafețelor ce vor fi înămintate cu porumb.

Pe aceste loturi nu s-a început însămînțatul. Am început însă pe terenurile mai ușoare unde temperatura a

năvoia arătată și am pornit mai departe.

Acasă la bunii gospodari

G.A.C. Gînclova se numără printre unitățile agricole ca-

Raidul nostru prin raionul Segarcea

re de mai multe zile au terminat lucrările din epoca înămintării a campaniei agricole de primăvară.

Din marginea satului, cit vezi cu ochii, se întinde lanul de grîu: 1.010 hectare. Toată suprafața a fost grăpăită, creîndu-se astfel firului încă plîpînd condiții să crească viguros. Numeroși tineri conductori de ateleaje au contribuit activ la urgentarea acestor lucrări. Ceilalți au fost și ei prezenți la alte

Acolo unde gospodăria are mai multă nevoie de tine

Ostroveni. Seară. Sediul gospodăriei este înșesat de oameni. Se desemenază invitat pentru sesiunea extraordinară a Marii Adunări

PETRU ISPAS

(Continuare în pag. a 3-a)

O condiție a dezvoltării șeptelului

BAZA FURAJERA

Producții mari la toate culturile cerealiere

na dintre condițiile de bază, care are o influență hotărâtoare asupra dezvoltării și creșterii animalelor în țara noastră, este asigurarea nutrețurilor necesare în cantități corespunzătoare, de bună calitate și în ritmul corespunzător sporirii șeptelului. Cel mai important rol în alimentația animalelor domestice îl au nutrețurile de origine vegetală. Dacă însumăm toate suprafețele folosite în țara noastră pentru producerea de nutrețuri (pășunile, fânețele, diviziunile culturale furajere ca: porumb, lucernă, trifoi, borcag, măzăre etc.), acestea reprezintă peste 6 milioane de ha, dintre care pășunile și fânețele ocupă peste 4 milioane ha.

Nutrețul verde care se obține de pe pășuni este unul dintre cele mai valoroase și cel mai ieftin nutreț. Iarba fragedă a pășunilor de bună calitate asigură sporirea simțitoare a producției de lapte, fapt ușor de constatat în orice gospodărie.

Producția medie de iarbă la hectar de pășune este de circa 4.000 kg iarbă. Dacă socotim perioada de pășunat, medie, de circa 150 zile și cantitatea de iarbă necesară zilnic pentru o vită mare de aproape 60 kg, înseamnă că în perioada de pășunat, o vită mare consumă aproximativ 9.000 kg iarbă. Luând producția medie de iarbă de 4.000 kg ar urma să folosim peste 2 ha pășune pentru fiecare vită mare.

În Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. se arată că pentru a satisface necesitățile de nutreț verde, care se asigură în foarte mare măsură de pe pășuni, urmează să se sporască producția de masă verde a acestora, până în 1965, la 10.000 kg iarbă. Trebuie menționat că această sarcină reprezintă doar o primă etapă în acțiunile legate de sporirea producției pășunilor, întrucât prin aplicarea complexului de măsuri prin care se poate sporii producția pășunilor, în etapele următoare trebuie să se realizeze 20.000 kg și chiar 30.000 kg iarbă la ha.

Prin măsurile luate de partid și guvern s-a creșcut, an de an, condițiile tot mai favorabile pentru sporirea producției agricole. Realizările obținute în ultimii ani la cele două culturi de bază ale agriculturii noastre — grâul și porumbul — sunt în acest sens grăitoare. Cauza principală care determină slaba producție

a unor pășuni este neaplicarea măsurilor de îngrijire și îmbunătățire și pășunatul nerațional. Faptul acesta poate fi ușor demonstrat mai ales prin rezultatele obținute în experiențele care s-au executat pe pășunile din țara noastră și care trebuie de acum înainte aplicate pe suprafețe tot mai mari, întrucât încheierea procesului de colectivizare a agriculturii oferă largi posibilități pentru aplicarea acestor măsuri în condiții de producție. Multe dintre lucrările care contribuie la îmbunătățirea producției de nutreț verde pe pășuni se pot aplica de pe acum, prin acțiuni de masă, la care, potrivit nevoilor, să participe un mare număr de țărani și în special tineri.

circa 1.000.000 de oi în plus la pășunat. Este ușor de apreciat ce importanță deosebită are sporul de lapte, lână și carne care se poate obține prin punerea în valoare a unor suprafețe care azi sînt neproductive.

Unul dintre mijloacele cele mai importante pentru creșterea producției pășunilor este aplicarea îngrășămintelor. Pe pășune se realizează, de primăvară pînă toamnă, importante cantități de îngrășăminte naturale, care au un efect deosebit asupra producției de iarbă, dacă sînt folosite rațional.

Pe pășunile rezervate pentru munte) înseamnă că de fiecare oasie se poate face o îngrășare prin tîrlire de 75 m.p.

Dacă s-ar aplica tîrlirea la toate turmele de oi, ar însemna că se pot îngrășa an de an aproape 100.000 ha. Cunoscînd că prin tîrlire se dublează sau chiar se triplează producția, și că astfel se poate spori și numărul animalelor care pășunază pe aceeași suprafață, rezultă că măsura aceasta are o deosebită importanță și trebuie aplicată cu perseverență, întrucît nu este costisitoare și dă rezultate deosebite.

Bune rezultate în ce privește sporirea producției se obțin și prin aplicarea de îngrășăminte

Cînd vom avea semințele necesare se vor înființa pășuni prin însămînțarea de amestecuri potrivite, mai ales în zona deosebită și deal, pe aceste pășuni obținîndu-se recolte mult mai mari decît pe cele naturale. Producția pajitelor însămînțate, ajunge, chiar fără aplicarea de îngrășăminte, la 20.000-25.000 kg iarbă la ha.

În zonele mai secetoase ale țării, producția de iarbă a pajetelor însămînțate se poate sporii prin irigare. Prin folosirea îngrășămintelor și a apelor, se pot obține la pajetile însămînțate producții de 50.000-60.000 kg iarbă la ha și chiar mai mult.

În datele de mai sus rezultă, în mod evident, că există mijloace prin care se poate sporii producția pășunilor și că prin aplicarea lor va putea pășuna pe aceeași suprafață un număr mai mare de animale. Concomitent cu aplicarea măsurilor de îmbunătățire, este necesar să se asigure și o mai rațională folosire a pășunilor. Folosirea rațională a pășunilor înseamnă încercarea lor cu un număr de animale corespunzător producției de iarbă. Totodată este necesară folosirea succesivă a terenurilor de pășunat, care se împart în tarlele, și pe fiecare tarla animalele pășunază între 3-5 zile, după cum este producția de iarbă. Cu ajutorul gardurilor electrice, este bine să fie delimitate chiar suprafețele folosite zi de zi.

Aplicînd măsurile potrivite pentru fiecare pășune, gospodăriile colective, care au primit suprafețe apreciabile de pășuni, își vor putea dezvolta sectorul creșterii animalelor și vor obține realizări importante în producția de lapte, carne și lînă.

O comoară — pășunile naturale

de prof. dr. Gh. Anghel
șeful Secției de pășuni și fînetele din Institutul de cercetări agricole

mineral. Se poate socoti că prin aplicarea de îngrășăminte minerale azotate, pentru fiecare kg de îngrășămînt azotat se obține un spor de 20-30 kg iarbă.

O dată cu fertilizarea solului este necesar să se aplice lucrări de refacere a vegetației, prin supraînsămînțarea pășunilor cu vegetație rară. În acest scop, sînt necesare importante cantități de semințe, atît de graminacee de nutreț cît și ale leguminoase de nutreț perena pentru pajiste (trifoi alb, trifoi roșu, ghizdei, sparceța etc.). La unele specii, semințele se pot strînge din flora spontană, acțiunea la care tinerii pot aduce o contribuție deosebită; pentru cele mai multe este necesar însă să se înființeze loturi semincere.

ol, dă foarte bune rezultate îngrășarea prin tîrlire. În acest scop se fac ecolele temporare, cu clase sau porți de scinduri, în care se ține oile cîte 2-3 nopți. Mărima ecolelor depinde de numărul oilor din turmă și se socotește cîte 1,5-2 m.p. de oile. Prin aplicarea tîrlirii, producția pășunilor se poate ușor dubla. Dacă ținem seama că oile în timpul verii sînt aproape în întregime scoase la pășunat și am socoti perioada medie de pășunat de numai 100 zile (multe turme fiind pe pășunile de

Atunci cînd nu se aplică lucrările de întreținere și pășunatul se face nerațional se imulțesc plantele nefolositoare sau chiar direct dăunătoare pentru creșterea animalelor (plante toxice).

Acțiunea de combatere a buruienilor trebuie începută de primăvară și continuată în tot cursul perioadei de pășunat și la această acțiune tineretul poate aduce, ca și pînă acum, o contribuție deosebită.

Cele mai simple măsuri de combatere sînt coșirea și seosarea din pămînt, mai ales a buruienilor perene (trainice). Astfel sînt împiedecate să producă semințe și cu timpul dispar. Pe această cale se realizează o mîrire a suprafețelor pășunabile și mai ales o îmbunătățire și calitatea nutrețului.

Suprafețe importante sînt pierdute pentru producția de iarbă, din cauza invadării pășunilor de tufăriși; la sea și dealuri — porumbul, păducelul, măcieșul etc., la munte meșteșul, ienopărul, pinul de munte, sfinșel etc. Suprafețele ocupate de aceste tufăriși trebuie redat producției, aplicîndu-se lucrări de curățire. Aceste tufăriși trebuie menținute numai pe terenurile în pantă expuse eraziunii, în astfel de cazuri ale avînd un real de protecție.

Dacă socotim că prin aplicarea curățirilor se redau pășunabilei numai 100.000 ha, și că acestea ar produce în viitorul apropiat 10.000 kg masă verde la hectar, aceasta ar însemna 100.000 capete de vite mari sau

29.000 KG IARBĂ LA HECTAR

a Blejoiu, lângă Ploiești, era de mulți ani o pășune întinsă dar prost întreținută, așa încît dacă în unii ani se obțineau aici 700 sau 800 kg de iarbă pe un ha era socotit un an bun și pășunea însemna că și-a făcut datoria. În regiunea Ploiești mai sînt asemenea pășuni care au aceeași poziție și aceleași condiții de sol, vegetație și climă și care nu asigură vitelor din gospodăriile colective de la sea terbu necesară. Sînt și în alte regiuni asemenea pășuni. Aceea de la

de la vaci. Cercetătorii însă n-au lăsat vitele să pășuneze de-a valma, să strîce și să calcie toată iarbă în picioare. Au împărțit pășunea în parcele, și au adus și păstor electric care păzea singur vacile să nu pășuneze decît pe o porțiune. A doua zi, țărul cu sîrme electrice era mutat și pășunea păscută ieri rămînea liberă și putea să se regenereze din nou rîndul la pășunat.

Amu acesta lucrările pe aștinse pășune s-au mai extins. Cercetătorii spun că se pot scoate după o asemenea pășune nu 29.000 kg la ha, ci peste 40.000. Pentru asta însă trebuie făcute îngrășări suplimentare și tripații — lucrări care nu sînt greu de realizat pentru oricare gospodărie colectivă care are o așezare asemănătoare cu cea de la Blejoiu, adică pășunată și se află la o depărtare nu prea mare de o sursă de apă, așa cum la Blejoiu curge la 3 sau 4 km apa Teleajeneului. Un canal principal și citeva canale secundare care să străbată pășunea rezolvă relativ simplu problema irigației.

Toate aceste lucrări, la care colectivitățile participă cu deosebit interes, vor fi din belșug răspătite prin producția mare de iarbă. Un kg de iarbă de pe această pășune nu costă mai mult de 0,03 lei. Dar se îmbunătățește nu numai cantitatea producției de iarbă, și va crește simțitor și conținutul în proteine ale ierburii. Experiențele au dovedit însă că pot fi folosite nu numai îngrășămintele chimice; gunoii de gălmă bine putrezit dă rezultate cel puțin tot atît de bune. Mijloacele sînt simple și la îndemîna oricărui gospodăriei colective.

Gospodăria colectivă din Blejoiu n-are acum destule vite cîtă iarbă le asigură pășunea. Cele 132 bovine pe care le vor avea anul acesta colectivității vor fi încă puține. Dar pentru anii viitori cînd fermele de animale ale colectivităților din Blejoiu vor crește, pășunea aceasta va asigura din abundență masa verde pentru 700-800 vite.

M. CARANFIL

Un grup de tineri colectivști din comuna Blejoiu, lucrînd la întreținerea pășunii de pe lînzul comunal.

Un grup de tineri colectivști din comuna Blejoiu, lucrînd la întreținerea pășunii de pe lînzul comunal. Foto: I. CUCU

Pe izlazul comunal

În anul 1959 gospodăria noastră colectivă a luat în folosință de la statul popular comunal un izlaz de peste 100 de ha. La drept vorbind aceasta era un izlaz mai mult de numele. Pămîntul era sărac, pe unele porțiuni erau sărături, pe altele bălta apă și erau mulți mărăcini. Producția de iarbă era scăzută, cam 2000-3000 kg masă verde la ha. Colectivității și-au propus s-o facă rodnică. Am arat mai întîi toată

suprafața în toamnă, iar în primăvară anul 1960 am însămînțat-o cu amestec de ierburi valoroase (sparceță, ghizdei, trifoi, lolium etc.). În vară s-a dat o oasă. În 1961 s-au mai dat semințe pe anumite parcele și s-a grăpat bine întreaga suprafață. Iarba a crescut mai desă. Am obținut 23.000 kg masă verde la ha. Finul provenit de pe pășune a îmbogățit în unii și nutrețurile hrana animalelor. Aceasta s-a reflectat și în pro-

ducția de lapte care în acest trimestru a fost depășită cu peste 100 litri pe cap de vacă furajată. Anul acesta efectivul de animale va spori cu mult, numărul taurinelor ajungînd la 420 din care 135 vaci cu lapte, iar al ovinelor la 1300 capete. Iată deci, pe lînză celelalte furaje vom să asigurăm producții mari și de pe pășune. Vrem să obținem în acest an 25.000 kg masă verde la ha. Pentru aceasta am mai reînsemnat unele supra-

fețe cu ghizdei și lolium. Procedăm așa ca să asigurăm animalelor colectivelor o bază furajeră tot mai bogată și consistentă. La toate aceste lucrări pe pășune au participat foarte mulți tineri care au fost mobilizați de organizațiile de bază U.T.M.

PETRE PĂTRAȘCU
inginer agronom al G.A.C. "Victoria socialismului" Lipia, regiunea Ploiești

Speciații au stabilit că pe asemenea pășuni trebuie făcute îmbunătățiri de suprafață (adică curățiri, îngrășări etc.). Prima experiență și cea mai simplă s-a făcut anul trecut. A fost doar o încercare, dar care a dat rezultate foarte bune. Terenul acesta de 110 ha a fost curățat de burueni, de pietre și cloate (acțiunea la care au luat parte numeroși tineri din Blejoiu) și a fost îngrășat cu o cantitate de 300 kg azotat de amoniu la ha. Atît și nimic mai mult, iarba a început să crească altfel decît în alți ani. Era mai bogată, pășunea pînă un covor dens și uniform. Producția de iarbă a fost de 29.000 kg la ha; de peste 36 de ori mai mult ca pînă acum. Oamenii din Blejoiu și din Ploiești, cei care își pășunau vitele aici de mulți ani s-au mirat de bogăția ierburii de pe pășunea lor și de sporul de lapte pe care îl obțineau acum

hogat în proteine. În prezent toate culturile sînt seminate, în afară de porumb. Ceea ce ne bucură, este faptul că deși timpul nu a fost prielnic, am reușit, totuși să efectuăm însămînțatul acestor culturi într-un timp scurt. Cum s-a procedat? Brigada a fost organizată în trei echipe. Sub conducerea or-

ganizației de partid și a consiliului de conducere s-a făcut o asemenea organizare a muncii în echipe încît fiecare din cei 60 colectivști știa precis dinainte ce are de făcut în fiecare zi. Și, cînd s-a făcut timpul bun, ei au ieșit pe cîmp. Alături de tractor au scos toate atelelele proprii. Un membru din consiliul de conducere răspunde de această brigadă. În fiecare seară, acest tovarăș a luat parte la ședințele operative ale consiliului de conducere al G.A.C. și seară de seară îl raporta noi succese.

Tinerii, care constituie jumătate din numărul tractoristilor de la S.M.T. Hagieni, care lucrează la noi și cele 217 telerje proprii, în 4-5 zile vom termina de efectuat și această importantă lucrare. În scopul obținerii producției planificate, vom efectua 3-4 prașile manuale și 3-4 prașile mecanice.

Toate acestea nu vor permite să obținem cele peste 21.000 tone furaje pe care ni le-am propus. Și, sub conducerea organizației de partid, ne vom strădui să îndeplinim cu cinste această sarcină.

ILIE CRACIUN
președintele gospodăriei agricole colective din comuna Săveni, raionul Fetești

Utemiști, tineri și tinere de la sate!

Participați la acțiunea patriotică de întreținere a pășunilor și fînetelor naturale! Contribuiți cu toate forțele la urgentarea însămînțărilor de primăvară, la obținerea unor producții mari de cereale și indeosebi de porumb!

Ce să citim

autorii broșurii recomandă o serie de metode prin care se pot obține producții mari de masă verde pe pășuni și fînetele.

Recomandările cuprinse aici sînt utile crescătorilor de animale din unitățile agricole socialiste din toate zonele țării,

ele referindu-se atît la pășunile din cîmpie, cît și la cele din zona deluroasă și muntoasă. Este o broșură care nu trebuie să lipsească din bibliotecă nici unei gospodării colective, nici unui tîndr îngrijitor de animale.

Resurse de nutrețuri ieftine

de dr. Palmaru Eftimie

șeful Secției de alimentație de la Institutul de cercetări zootehnice

resterea animalelor în țara noastră se dezvoltă acum pe noi baze, datorită succeselor obținute în urma colectivizării agriculturii și a menită să satisfacă nevoile mereu crescînde de carne, lapte, ouă etc., pentru populație și industrie. Sporirea producției în perspectiva apropiată se va putea realiza numai prin satisfacerea în întregime a nevoilor de hrană a animalelor, deci prin crearea unei baze de nutreț corespunzătoare.

Nutrețurile verzi formează, pe timpul verii, hrana de bază a animalelor, fiind ieftine și bogate de substanțe hrănitoare. În urma unei serii de experiențe, efectuate la Stațiunea experimentală zootehnică Bonjida (Cluj), rezultă că, administrînd vacilor de

lapte cantități mari de nutrețuri verzi (porumb verde, lucernă, borcaguri etc.) s-a obținut o scădere la prețul de cost al laptelui. Astfel, folosind o rație alcătuită din nutrețuri verzi date în proporție de 80 la sută din valoarea nutritivă a rației și completată cu 20 la sută concentrate, s-a obținut o producție zilnică de 14 litri lapte, realizînd o economie de 11-20 bani la fiecare literă, față de rațiile care conțineau 70 la sută nutrețuri verzi și 30 la sută concentrate.

Pentru sporirea producției de carne la bovine, se pot obține rezultate bune prin folosirea nutrețurilor însoțite de amestec cu leguminoase. Prin însoțirea porumbului cu leguminoase (măzăre sau soia) se dublează conținutul în proteine față de porumbul însoțit simplu. Folosind în hrana tineretului bovin la îngrășat,

în experiențele efectuate la Stațiunea experimentală Slobozia (București) s-au obținut sporuri medii zilnice de 850 g, realizînd o creștere în greutate cu 8 la sută mai mult decît în cazul folosirii porumbului însoțit simplu. Un nutreț care dă bune rezultate și care poate fi folosit cu mult succes în gospodăriile colective, este și specie de zahăr. Avînd o valoare nutritivă ridicată și dînd producții mari la ha, specie de zahăr se poate folosi cu rezultate bune în hrănirea vacilor de lapte, tineretului taurin la îngrășat, în hrana porcilor, păsărilor etc.

O altă sursă de nutreț ieftin și cu mare valoare nutritivă pentru porci și păsări este și

faina de fin vitaminos de leguminoase (lucernă, trifoi, etc.), care se asigură prin recoltarea în timpul optim a acestor plante, prin uscarea lor corespunzătoare și prin tocarea la mori cu ciocanele. Din cercetările făcute la pui și găini ouătoare, rezultă că prin înlocuirea a 10-15 la sută din valoarea hrîntoare a rației cu fin vitaminos, sporul în greutate al puilor s-a mărit cu 18 la sută, iar numărul de ouă la găini a fost mai mare cu 11 la sută decît în cazul unor rații fără fină de fin vitaminos.

Rezultate bune în creșterea în greutate, reducerea mortalității și înființarea prețului de cost cel mai mic se pot obține prin folosirea în hrana puilor,

CONCURSUL NOSTRU

Organizat în cinstea aniversării a 40 de ani de la crearea U.T.C. din România

O faptă obișnuită

La trenul 2597 există un vagon cu un arc rupt!

Vestea adună de la începutul de revizie Eugen Titron a strâns o scurtă discuție între lucrătorii de revizie de serviciu în gara C.F.R. Simeria-Călti. Pentru repararea defecțiunii, vagonul în cauză urma să fie scos din garnitură și trimis spre reparare.

Trenul staționează trei seci și cinci de minute. Cred că în acest timp vom putea înlocui arcul defect!

Uzina noastră azi

2597, ei au raportat impegutului de mișcare:

— Defecțiunea a fost înlăturată. Puțea de cale liberă!

Curind, trenul a părăsit gara Simeria. Lucrătorii de revizie s-au răspândit la locurile lor de muncă. Erau mulțumiți, că și acum, la fel ca de silta ori, prin munca lor conștiincioasă au reușit să evite întârzieri în circulația trenurilor.

ZUBA DUMITRU
lăcătuș

O mică comparație

Nu de mult am răstăit o statistică a comunei Feldru din raionul Năsăud. În una din rubrici s'î scria călărașii, în anul 1944, în număr de 1.000 de aniabești. Într-o singură comună de 1.000 de oameni care nu știu să-și scrie nici măcar numele!

Aprilie 1962. La biblioteca comunală e o vie animație. Tinerii și vîrstnici vin aici să împrumute cărți, steu de vorbă cu bibliotecara despre cele citite. Mulți dintre ei sînt foști analfabeți. Biblioteca are peste 3.000 de vo-

lume dar se pare a fi prea puține. Numai în primul trimestru au împrumutat cărți de la bibliotecă peste 400 cititori. Fișele cititorilor Givan Traian, Gălan Maxim sînt pline cu înțelese cărților agrosociologice, de literatură politică și beletristică citite în acest an. Tinerii Lucrăria Zaharia, Dănilă Eronim, Ilieș Alexu, Pop Ștefan, Marja Maria și mulți alții sînt cei mai pasionați cititori. Cărțile este acum accesibile tuturor locuitorilor din Feldru.

TRAIAN POP
student

În aplicație practică

Zilele trecute, pe peronul Gării de Nord și-au dat întâlnire studenții anului IV al Facultății de Utilități de la Institutul de petrol, gaze și geologie din București, cadrele didactice și decanul facultății. I-am însoțit pe colegii mei de Institut în aplicația practică de două zile în câteva din uzinele brașovene.

La Uzina „Hidromecanica”, fostul absolvent al Institutului nostru, inginerul Vladimir Gnașcoș, șeful secției precuare, împărtășește studenților din experiența sa.

— Din 1958 — spune el — de la terminarea Institutului, lucrez aici. Mă simt foarte bine în colectivul nostru și mă străduiesc să fiu la înălțimea lui. Înțeleg de ce mi s'î puneți atîtea întrebări; dar o să vedeți cite satisfacții vă va da munca în întreprinderile unde veți lucra.

Vizităm și observăm în amănunt procesul tehnologic al frînelor hidromotore, turboambrazelor și convertizoarelor hidraulice de curent (folosite numai în industria petroliferă). Cadrele didactice, inginerii din secțiile res-

pective dau explicații, amănunte. Toți își notează.

Dar nu numai atât. În secția hidromecanică, tovarășii Vasile Tulea, actual unei brigăzi, ne vorbesc despre tovarășii săi de muncă. Deapășesc planul lunar cu 10 la sută, trei sînt elevii la școală medie serală și toți participă la cursurile de ridicare a calificării profesionale organizate în uzină.

La Uzinele „Steagul Roșu”, Ion Puiu și Mircea Prunț, ce s'î la „Tractorul”, Lazăr Manole, mîndri de uzinele în care muncesc, ne vorbesc despre sarcinile pe care le realizează la școlile și materialele, despre strădania lor de a da numai produse de calitate superioară.

Pe lângă îmbogățirea cunoștințelor profesionale în cele două zile din aplicație practică, studenții anului IV de la Institutul de petrol gaze și geologie au studiat mașini de înaltă tehnicitate, au luat cunoștință de procese de fabricație bazate pe tehnica modernă, au legat noi prietenii.

C. ARAMBAȘ
student

La biblioteca tehnică a Uzinei „Independența” din Sibiu. Foto: N. STELORIAN

Propagandista

Activitatea cercului de învățămînt politic U.T.M. din comuna Vîlănești, raionul Alexandria „Să ne cunoaștem patria socialistă” — condus de propagandista Cergă Pompilia se deslășoară la un nivel politic corespunzător, dezbaterile sînt vii și interesante, atrăgătoare pentru membrii cercului care în fiecare săptămîni, dobîndesc noi cunoștințe politice și ideologice. Iată cum a decurs una din ședințele cercului. După ce propagandista a prezentat problema ce urma a fi discutată, mulți cursanți au cerut cuvîntul la lecția „Uniunea Tineretului Muncitor — organizație revoluționară de masă a tineretului muncitor din R.P.R.”. Tinerii, nu numai că au făcut dovada unei cunoașteri a problemelor teoretice, dar de fiecare dată aduceau exemple concrete din comuna și gospodăria lor colectivă privind munca tinerilor, exemplul dat de utamișii în întreaga lor activitate. În discuții, ei au vorbit despre mulți tineri membri ai cercului care sînt fruntași în muncă, în activitatea obștească, în pregătirea politică, ideologică și de cultură generală, ulie pregătirii lor pentru muncă și viață.

M. V.

Informație

Marți dimineața a plecat la Praga, la invitația C.C.S. din R. S. Cehoslovacă, o delegație a Consiliului Central al Sindicatelor din țara noastră, condusă de tovarășul Martin Isac, președintele C.C.S.

Delegația a fost condusă la aeroport de membri ai Prezidiului și Secretariatului Consiliului Central al Sindicatelor și de activiști sindicali.

La plecare a fost de față Jaroslav Sykora, ambasadorul R. S. Cehoslovacie la București.

Un „Salut voios de pionier”

(Urmare din pag 1-a)

colecția ideologică pentru pionierii Școlii 171. Succesul a fost de necontestat.

Partea a doua a programului redă fericirea cotidiană. Aici se citesc, și prin cîntec și poezie se mulțumesc din inimă partizii pentru viața fericită pe care o trăiesc azi-azi copiii din patria noastră.

O muncă politicoasă, cu ocolirea formalismului, vine să pună temelia educației.

Și iată cum:

5 martie este ziua aniversării unității de pionieri, eveniment ce dă naștere unei săptămîni festive — prilej pentru a-și vizita pe foștii pionieri ai școlii, la locul lor de muncă și a discuta cu ei probleme de producție socialistă.

Dar, în ajara acestei sănci politice zărate pe eveniment, se dăuce o muncă de educație permanentă.

Marin Constantin, instructor superior de pionieri, este de-o talie atletică și pare un Găiner în țara ilipusilor cînd este încornurat de pionieri. Dar, în acest om de statură monumentală, bate o inimă sensibilă la toate nuanțele copiilor. Pasionat al muncii sale generoase, instructorul superior de pionieri este ceea ce sînt cei mai mulți și ceea ce ar trebui să fie toți cei care au această sarcină. S-a alcătuit, sub îndrumarea lui, un album al istoriei unității de pionieri de la școală. Istoria e de numai 12 ani, dar cu o tradiție frumoasă.

Să răsfolim înecet albumul. Inec și cu grijă.

Iată-le pe pionierete Gabriela Ionescu și Rodica Crăciun într-o poză decupată din „Scînteia pionierului”. Cîntînd la această masă, o carte de Gaidar. Textul care însoțește poza vorbește despre prietenia pionierescă.

Iar o notație scurtă: „Ne-am petrecut vacanța în tabăra C.C.S. din Sîncău, și o fost minunată!”

Sau: „Ne-am luat angajamentul să stringem 10.000 kg fier vechi — adică un vagon”.

Sau: declarația primului pionier care, în 5 martie 1950, ziua unității de pionieri, a primit prima cravată în școală. El se numește Dobro Florin — „azi student”, specifică manuscrisul.

Sau: „Puternice taifunuri narine într-un biet dorcănăș le sticlă; zăpădă deasupra lei clocoțite — iată minunile chimiei! Și alături, o poză: „Pionierul Mihai Sidișcu la cerul de chimisti al Palatului pionierilor”.

Sau: „Am vizitat sera Institutului agronomic cu stu-

In luna mai Numeroase competiții internaționale

În luna mai, sportivii din țara noastră vor participa la numeroase competiții internaționale. Ciclisții fruntași vor fi prezenți și în acest an la startul marci întreceri „Cursa Păcii” Berlin—Praga—Vargovia (2—18 mai). La sfîrșitul lunii, între 21 și 28 mai, selecționata R. P. Romine de rugbi va lua parte în Polonia la tradiționala competiție rugbistică „Cupa Păcii”. O echipă românească va fi prezentă la „Dinamoviada” de baschet organizată în U.R.S.S. (16—23 mai), iar pugiliștii vor evolua între 23 și 27 mai în R. P. Bulgaria, unde se va desfășura tradiționala „Balcaniada de box”. Reprezentanții țării de lupte va participa între 23 și 28 mai în Grecia la „Balcaniada” de lupte clasice și libere. Tenismenii vor juca la turneul din U.R.S.S. (5—14 mai) și în „Cupa Davis”, unde se vor întîlni cu echipa Israelului (4—6 mai București). Echipa de polo pe apă va participa la două importante turnee internaționale: în R. D. Germană (9—20 mai) și Iugoslavia (29 mai—1 iunie).

Țara noastră va găzdui, de asemenea, cîteva importante competiții: Gimnastică R.P.R.—R.D.G. (femeia) la 6 mai; R.P.R.—Iugoslavia (femeia) la 20 mai; scrimă: R.P.R.—R. P. Polonă (28—29 mai); motociclism: „Crosul Prieteniei” (25 mai—3 iunie); tir: concurs internațional (București 23—27 mai).

(Agerpres)

PE SCURT

● După cum scria ziarul „Cehoslovăckí Sport”, ciclisții romîni și cehoslovaci se vor antrena împreună în ultima decadă a lunii aprilie. Ei vor participa la patru curse organizate în R. S. Cehoslovăckí.

● Continuîndu-și pregătirile în vederea turneului de fotbal U.E.F.A., echipa de juniori a țării noastre a susținut marți pe stadionul Republicii, un meci de verificare cu echipa „Olimpia” București. Tinerii fotbalisți au obținut victoria cu scorul de 2-1 (2-1) prin punctele realizate de Voinea și Hajdu. (Agerpres)

Turneul internațional de șah

Aseară, în runda a 3-a, s-au înregistrat următoarele rezultate: Baumbach (R.D.G.) — Drozd (R.P.E.) 1-0; Pavlov (R.P.R.) — Holmov (U.R.S.S.) 0-1; Kozma (R.S.C.) — Driemer (R.P.R.) 1/2-1/2.

Celelalte partide s-au întreprins Gheorghiu și Kozma au căzut de acord asupra remizei în partida lor întreruptă din runda a 2-a.

În clasament conduc după 3 runde: Baumbach (R.D.G.) și Kozma (R.S.C.) cu 2 puncte.

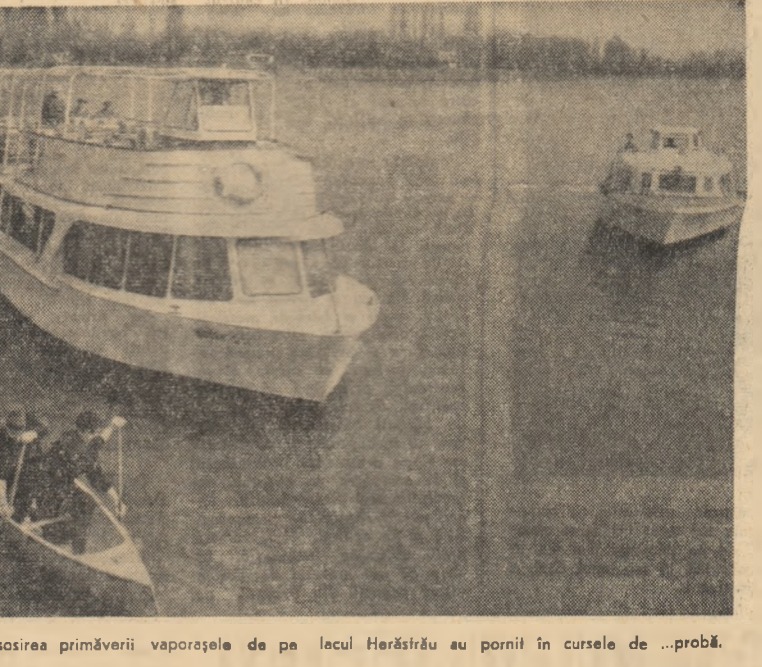
(Agerpres)

Mecanizatori, colectivisți — a plină activitate

(Urmare din pag 1-a)

Naționale. A fost propus tovarășul Ion Badea, președintele G.A.C. Aplauzele, ovățile, strîngerile de mîni erau o manifestare nu numai a dragostei și stimei de care se bucură tovarășii Badea în rîndul colectivizatorilor, ci și o invitație pentru a duce cuvîntul și gîndurile lor la această mare întîlnire.

Colectivisții de aici au terminat încă din ziua de 3 aprilie lucrările din prima etapă. Acum ei au început semnănatul porumbului. Această activitate intensă reflectă hotărîrea colectivizatorilor de a obține recolte sporite, de obține noi succese în munca de consolidare economică a gospodăriei colective.

Odată cu sosirea primăverii vaporușele de pe lecul Herăstru au pornit în cursule de „probi”. Foto: AGERPRES

Semetiștii

Au fost pe cîmp cînd zăpada nu era încă topită. S-au luat la trîntă cu vremea — a prîgii — și și-au luat aliat soarele — nestatornic și zgîrcit. Și cu toate acestea au învins și înving în fiecare zi. Dovada: peste 5500 ha arături și alte mii de hectare însemînțate.

Sîntem la S.M.T. Segarcea. Tovarășul director Gheorghe Măncu ne informează:

— Pînă acum tractoriștii noștri au executat arături de primăvară și însemînțări pe o suprafață mare. Folosim care ceas bun de lucru. Din păcate, pînă acum nu am avut prea multe.

— Și cu toate acestea, în multe locuri s-au terminat și arăturile și însemînțările din epoca întii și s-au început semnănatul porumbului.

— Sigur. La G.A.C. Comașeni, Drănice, Birsa și altele.

— Vă mulțumesc.

— Nu, stați puțin. În actuala campanie, s-au evidențiat mecanizatorii din brigada condusă de Emil Vancea. Este brigada fruntașă. De asemenea, pe tractoarele tinerilor Ghiță Emil, Ion Minoc, Ghiță Zaharia flutură drapelul roșu de fruntași.

— Astăzi a plouat de dimineață. Spre prînz a nălat un pic de soare, iar după amiază vremea s-a anunțat bună. Un vînt ușor s'bucă pămîntul. Milne se va porni din nou, cu toate forțele, în campanie.

Avaneroneia muzicală

Numeroase fapte demonstrează călătorul prin secolul oraș de pe malurile Vitavei deosebită dragoste a poporului ceh față de arta sunetelor, dar poate că nici unul nu are mai multe semnificații decît crîmpele acordurilor muzicii lui Smetana sau Dvorak ce răzbat în oricare după-amiază prin multe din ferestrele vechilor sau noilor cartiere ale Pragii.

Pe temele creației lui Bedrich Smetana, Dvorak a plămîdit în urmă cu un veac o operă de mare valoare artistică care afirmă din plin caracterul popular, originalitatea națională a muzicii ceh.

Născut într-un sat din inima Boemiei, fiu al unui țărăn ceh, Antonin Dvorak a creat în plină „noapte habsburgică” într-o viață în care a strălucit cu greu treptele unei strălucite cariere muzicale (incepută ca violist în orchestra teatrului parageh și încheiată în 1904 după ce a călătorit o largă popularitate în lumea muzicală, după ce a obținut titlul de doctor în fiziofizică al Universității din Praga și doctor în muzică al Universității din Cambridge) o muzică plină de forță care

Concursul de inovații și raționalizări organizat de U.C.E.C.O.M.

S-a încheiat concursul pe țară de inovații și raționalizări organizat de U.C.E.C.O.M. în scopul rezolvării unor probleme tehnice de organizare a muncii în cooperative, de dezvoltare și îmbunătățire a prestațiilor de servicii pentru populație.

La concurs au participat 630 de membri ai cooperativei de producție meșteșugărească din întreaga țară. Ei au făcut circa 1.000 de propuneri de perfecționări tehnice a sculelor, dispozitivelor și utilajelor, în vederea lărgirii gamei de produse și îmbunătățirii calității acestora. Aplicarea inovațiilor propuse a adus o serie de îmbunătățiri în domeniul producției, precum și economii în valoarea de peste 5.000.000 lei.

Pentru introducerea și generalizarea unui număr mare de inovații, precum și pentru lărgirea mijloacilor de inovații au primit premiul I cooperativa „Timișul”, Timișoara, premiul II cooperativele „Tehnometal”-București și „Tehnometal”-Ploiești, premiul III „Radioprogress”-București și „Electrometal”-Graea.

Acum a început un nou concurs, care se va încheia la 31 decembrie 1962.

(Agerpres)

Sosirea unor artiști plastici sovietici

Marți au sosit în Capitală L. I. Dubinovski și I. T. Bogdesko, artiști plastici din Republica Sovietică Socialistă Moldovenească, pentru a participa la vernisajul Expoziției de artă plastică din R. S. Moldovenească, care se va deschide peste cîteva zile la Galeria de Artă ale Fondului Plastic din str. Kirov.

(Agerpres)

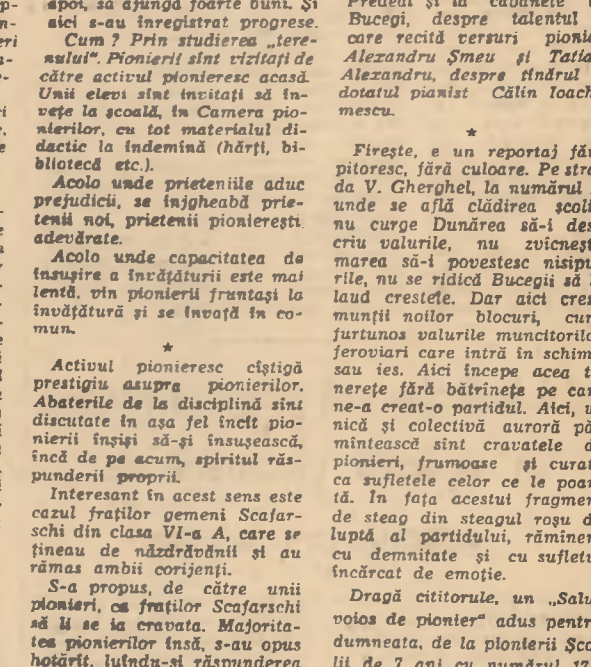
Incipend din 17 aprilie 1962, la cinematograful „PATRIA” o nouă producție în culori a Studioului Cinematografic București

COMEDIA

„Post-restaurant”

Scenariul: Octavian Sava; Regia: Gheorghe Vitanidis; Imaginea: Nicolae Girardi, Aurel Kostrikievici; Musica: H. Măilăneanu

În rolurile principale: Iurie Darie, Florentina Mosora, Gr. Vasiliu-Birlic, Ion Dichisceanu, Marcel Anghelescu, Geo Măcaș, Coca Andronescu, Alexandru Giugaru, Vasile Tomazian, Vasilica Tastaman.

Incipend din 17 aprilie 1962, la cinematograful „PATRIA” o nouă producție în culori a Studioului Cinematografic București

COMEDIA

„Post-restaurant”

Scenariul: Octavian Sava; Regia: Gheorghe Vitanidis; Imaginea: Nicolae Girardi, Aurel Kostrikievici; Musica: H. Măilăneanu

În rolurile principale: Iurie Darie, Florentina Mosora, Gr. Vasiliu-Birlic, Ion Dichisceanu, Marcel Anghelescu, Geo Măcaș, Coca Andronescu, Alexandru Giugaru, Vasile Tomazian, Vasilica Tastaman.

(Agerpres)

DE PESTE HOTARE

Tratatul pentru dezarmare de la Geneva

GENEVA 10. — De la triplu special Agerpres, N. Pucos: La cea de-a 17-a sesiune plenară a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare a fost discutat proiectul de preambul al tratatului care privește la dezarmarea generală și totală, prezentat de copreședinții comitetului — reprezentanții U.R.S.S. și S.U.A.

Primul a vorbit reprezentantul american A. Dean. Arătând că, potrivit hotărârii Comitetului, copreședinții trebuie să prezinte proiectul de lucru comun al preambului, Dean a declarat că acest proiect nu este încă gata, intrucât nu s-a ajuns la un acord deplin asupra tuturor punctelor Delegației americane a acordat atenția principală în cercărilor de a fundamenta poziția S.U.A., care împiedică elaborarea definitivă a proiectului de preambul al Tratatului.

Apoi a luat cuvântul reprezentantul U.R.S.S., V. A. Zorin, care a amintit că la alcătuirea proiectului de preambul prezentat spre examinare Comitetului s-a ținut seama de propunerile, completările și observațiile propuse de către delegațiile Indiei, Italiei, Canada, Marii Britanii și Suediei.

V. A. Zorin și-a exprimat satisfacția pentru faptul că Comitetul are posibilitatea să examineze în fond proiectul de preambul stabilit de comun acord.

În același timp, a spus V. A. Zorin, trebuie să remarcăm că copreședinții n-au căzut de acord asupra unei serii de principii ale preambului.

Referindu-se apoi la aceste principii, reprezentantul U.R.S.S. a atras în mod deosebit atenția membrilor Comitetului că delegația americană încearcă să adauge

anumite condiții la punctul din preambul care determină rolul și importanța dezarmării generale și totale în asigurarea unei păci trairice. Totodată, a spus el, delegația S.U.A. dă o interpretare greșită acestui rol și pune într-o înșăși sarcină realizării dezarmării generale și totale.

Există divergențe și în formulări, a declarat în conti-

nuă voi referi la următoarele trei puncte:

Primul se referă la însuși titlul preambului. În versiunea propusă de delegația americană ar fi vorba despre conturul prevederilor fundamentale pentru un tratat de dezarmare generală și totală. În versiunea sovietică este vorba despre preambulul tratatului de dezarmare generală și totală.

● DISCUTAREA PROIECTULUI DE PREAMBUL AL TRATATULUI CU PRIVIRE LA DEZARMAREA GENERALĂ ȘI TOTALĂ

● INTERVENȚIA REPREZENTANTULUI R. P. ROMINE

Noi ne pronunțăm pentru versiunea sovietică. Într-adevăr, noi nu elaborăm conturul exterior al unor principii de bază pentru un tratat nespecificat — aceasta este o fază de mult depășită. Este vorba de a se elabora tratatul, un tratat de dezarmare generală și totală.

A doua observație se referă la punctul 5. Din textul respectiv rezultă că partea americană nu a admis propunerea delegației sovietice de a se exprima convingerea că războiul nu poate servi ca o metodă de rezolvare a diferendelor internaționale.

Vă mărturisesc că nu înțeleg rațiunile pentru care delegația S.U.A. se opune inserării acestor cuvinte. Insuși președintele Statelor Unite ale Americii recunoaște în cuvintele generale a O.N.U. la 25 septembrie 1961, că războiul, citez, „nu mai poate servi pentru rezolvarea diferendelor”.

Referindu-se apoi la o a treia observație, vorbitorul a spus:

Dintre toate deosebirile între pozițiile delegației sovietice, pe de o parte, și a celor

S.U.A. pe de altă parte, aceea care ni se pare cea mai însemnată — întrucât se referă la fondul însăși al concepției despre procesul de dezarmare generală și totală și despre lumea fără arme — este cea despre necesitatea ca dezarmarea să fie însoțită de stabilirea de proceduri de nădejde în vederea reglementării pașnice a diferendelor și de aranjamente eficiente pentru menținerea ordinii în conformitate cu principiile Cartei Națiunilor Unite.

Considerăm că dacă acordul se va stabili în sensul necesității respectării internaționale a principiilor Cartei Națiunilor Unite nu ar fi greu de a cădea de acord asupra alineatului VII propus de delegația Uniunii Sovietice.

Delegația română propune ca cei doi copreședinți să fie rugați ca — ținând seama de dezbaterile noastre de astăzi — să reia în comun lucrul și să prezinte comitetului nostru un proiect de preambul care să exprime un acord asupra tuturor prevederilor din preambulul tratatului de dezarmare generală și totală.

Toți delegații care au luat după aceea cuvântul la dezbatere și-au exprimat, de asemenea, satisfacția că, în urma convorbirilor dintre copreședinți s-a căzut de acord asupra punctelor principale ale preambului.

Totuși, când reprezentantul sovietic, V. A. Zorin, a propus ca Comitetul să consemneze în comunicat că aprobă proiectul de lucru al preambului care a fost prezentat de copreședinți, și asupra cărora s-a căzut de acord în vederea studierii lui în continuare de copreședinți, reprezentantul S.U.A., sprijinit de delegatul englez, a refuzat să consemneze gradul înțelegerii la care s-a ajuns.

Următoarea sesiune plenară a Comitetului celor 18 va avea loc la 11 aprilie.

Pe șantiierul de construcție al fabricii de celuloză de la Dunăuvaros (R.P. Ungară). În foto: Turnul de apă de 52 de metri înălțime în curs de construcție.

Evenimentele din Argentina

● CONVOCAREA UNEI SESIUNI EXTRAORDINARE A PARLAMENTULUI ● DEVALORIZAREA MONEDEI NAȚIONALE.

BUENOS AIRES 10 (Agerpres). Agenția France Presse anunță că la 9 aprilie guvernul argentinian a procedat la devalorizarea monedei naționale — peso-ul — care a fost depreciat cu 10 la sută. Dolarul american care, la deschiderea burselor din Buenos Aires, cota la începutul zilei 72,90 pesos a fost cotat la închidere 90 pesos.

În ziua aceea, povestește el, ne-a fost frică. Eram trei ziariști, dintre care unul englez. Sosisem în cartierul arab al Oranului la o jumătate de oră după desființarea cel mai criminal din toți cei șapte ani și 70 de războaie, toți musulmanii. În centrul cartierului explodaseră două automobile încărcate cu substanțe explozibile, care fuseseră aduse în centrul acestei zone cu o populație densă (75.000 de locuitori, adică 2.000 pe km.p.) de către oameni ai O.A.S.-ului deghizați în militari sau în polițiști.

Populația era atât de revoltată încât patrulele militare care se găseau la fața locului au găsit de cuviință să fugă după cele două explozii. Eram singurii europeni la locul atentatului. Zidurile caselor erau ciuruite. Clădirile cele mai vechi s-au prăbușit. Putem să văzăm zec de femei, copii și bărbați mutilați oribil, desfigurați, sfârtecați. Ne înconjură o mulțime amenințătoare, furioasă la culme. Eram încercuși, prizonieri ai acestei mulțimi. Dintr-o dată vreo 20 de bărbați își făcuseră loc spre noi, ne înconjură și ne duseră cu ei pe o străduță întunecoasă și de acolo într-un magazin de încălziminte. Responsabilii locali ai F.L.N.-ului ne recunoscușeră și ne aprău. Alții, rămași afară, înțesaseră populația. În timp ce noi stăteam de vorbă, câțiva oameni din Frontul de

Eliberare Națională organizau o asistență medicală. Am formulat întrebarea care ne frământa: „Veți putea reține populația până seacă? Și dacă provocările continuă, ce veți face?”

Conducătorii cu care stăteam de vorbă erau încordați, pre ocupați, dar stăpâni pe sine. Căutam să nu ne arate că sint de revolțai, atitudinea pe care o

adoptau de altfel, și față de restul algerienilor. Acea ordine precis. Unul dintre ei ne-a răspuns: „Nu trebuie să facem nici un gest lipsit de rațiune, care ne-ar putea compromite viitorul. Trebuie să reușim să evităm demonstrațiile, ciondările, chiar și simplele manifestații. Nu vom cădea în cursa care ni se întinde.”

În ziua aceea, povestește el, ne-a fost frică. Eram trei ziariști, dintre care unul englez. Sosisem în cartierul arab al Oranului la o jumătate de oră după desființarea cel mai criminal din toți cei șapte ani și 70 de războaie, toți musulmanii. În centrul cartierului explodaseră două automobile încărcate cu substanțe explozibile, care fuseseră aduse în centrul acestei zone cu o populație densă (75.000 de locuitori, adică 2.000 pe km.p.) de către oameni ai O.A.S.-ului deghizați în militari sau în polițiști.

Populația era atât de revoltată încât patrulele militare care se găseau la fața locului au găsit de cuviință să fugă după cele două explozii. Eram singurii europeni la locul atentatului. Zidurile caselor erau ciuruite. Clădirile cele mai vechi s-au prăbușit. Putem să văzăm zec de femei, copii și bărbați mutilați oribil, desfigurați, sfârtecați. Ne înconjură o mulțime amenințătoare, furioasă la culme. Eram încercuși, prizonieri ai acestei mulțimi. Dintr-o dată vreo 20 de bărbați își făcuseră loc spre noi, ne înconjură și ne duseră cu ei pe o străduță întunecoasă și de acolo într-un magazin de încălziminte. Responsabilii locali ai F.L.N.-ului ne recunoscușeră și ne aprău. Alții, rămași afară, înțesaseră populația. În timp ce noi stăteam de vorbă, câțiva oameni din Frontul de

Eliberare Națională organizau o asistență medicală. Am formulat întrebarea care ne frământa: „Veți putea reține populația până seacă? Și dacă provocările continuă, ce veți face?”

Conducătorii cu care stăteam de vorbă erau încordați, pre ocupați, dar stăpâni pe sine. Căutam să nu ne arate că sint de revolțai, atitudinea pe care o

adoptau de altfel, și față de restul algerienilor. Acea ordine precis. Unul dintre ei ne-a răspuns: „Nu trebuie să facem nici un gest lipsit de rațiune, care ne-ar putea compromite viitorul. Trebuie să reușim să evităm demonstrațiile, ciondările, chiar și simplele manifestații. Nu vom cădea în cursa care ni se întinde.”

În ziua aceea, povestește el, ne-a fost frică. Eram trei ziariști, dintre care unul englez. Sosisem în cartierul arab al Oranului la o jumătate de oră după desființarea cel mai criminal din toți cei șapte ani și 70 de războaie, toți musulmanii. În centrul cartierului explodaseră două automobile încărcate cu substanțe explozibile, care fuseseră aduse în centrul acestei zone cu o populație densă (75.000 de locuitori, adică 2.000 pe km.p.) de către oameni ai O.A.S.-ului deghizați în militari sau în polițiști.

Populația era atât de revoltată încât patrulele militare care se găseau la fața locului au găsit de cuviință să fugă după cele două explozii. Eram singurii europeni la locul atentatului. Zidurile caselor erau ciuruite. Clădirile cele mai vechi s-au prăbușit. Putem să văzăm zec de femei, copii și bărbați mutilați oribil, desfigurați, sfârtecați. Ne înconjură o mulțime amenințătoare, furioasă la culme. Eram încercuși, prizonieri ai acestei mulțimi. Dintr-o dată vreo 20 de bărbați își făcuseră loc spre noi, ne înconjură și ne duseră cu ei pe o străduță întunecoasă și de acolo într-un magazin de încălziminte. Responsabilii locali ai F.L.N.-ului ne recunoscușeră și ne aprău. Alții, rămași afară, înțesaseră populația. În timp ce noi stăteam de vorbă, câțiva oameni din Frontul de

din viața și lupta TINERETULUI LUMII

Declarații ale U. I. S.

Secretariatul Uniunii Internaționale a Studenților (U.I.S.) a dat publicității o declarație în care condamnă amestecul permanent al S.U.A. în treburile interne ale Cubei. Adresându-se studenților din toate țările și opiniei publice mondiale, secretariatul U.I.S. le cere să-și exprime solidaritatea cu erolul popor al Cubei și să protesteze energetic împotriva acțiunilor S.U.A.

După cum relatează agen-

ția Cefeka, secretariatul U.I.S. a dat, de asemenea, publicității o declarație în care cheamă toate organizațiile naționale ale studenților să-și exprime solidaritatea cu poporul și cu studenții din Venezuela în lupta lor pentru libertate. U.I.S. condamnă guvernul dicatorului Betancourt, care a instaurat în țară un regim de violențe și asasinat, și cere să fie puși imediat în libertate studenții și profesorii universitari arestați.

Elevii japonezi în grevă de protest împotriva represiviunilor

Elevii școlilor din prefectura Koti au organizat o grevă de protest împotriva represiviunilor exercitate asupra învățătorilor care se pronunță pentru un învățământ democratic. Elevii au cerut autorităților prefecturale să anuleze imediat dispoziția cu privire la pedepsirea pedagogilor participanți la acțiunile unite din octombrie 1961 împotriva organizării în școli a „verificării cunoștințelor elevilor”. Această „verificare”, ca și încercarea Ministerului învățământului de a face o „clasificare” a elevilor, încercarea care a eșuat, au urmărit introducerea în sistemul de învățământ în spiritul militarismului și șovinismului.

ÎN ACESTE ZILE, LA ORAN

Reiatările corespondentului Agenției France Presse

Intensificându-se provocările după semnarea acordurilor de la Evian, fasciștii din O.A.S. străzeară, printre altele, să determine o ripostă din partea populației algeriene și să tolpeze astfel încetarea focului. Hotărârea guvernului provizoriu al Republicii Algerie de a menține ordinea a zădărnicit această tentativă odioasă. Reproducăm mai jos un reportaj scris de Pierre Jolivet, trimis special al agenției FRANCE PRESSE la Oran, care relatează cum se desfășoară lucrurile la fața locului și cum își revine meritul pentru respectarea încetării focului.

„În ziua aceea, povestește el, ne-a fost frică. Eram trei ziariști, dintre care unul englez. Sosisem în cartierul arab al Oranului la o jumătate de oră după desființarea cel mai criminal din toți cei șapte ani și 70 de războaie, toți musulmanii. În centrul cartierului explodaseră două automobile încărcate cu substanțe explozibile, care fuseseră aduse în centrul acestei zone cu o populație densă (75.000 de locuitori, adică 2.000 pe km.p.) de către oameni ai O.A.S.-ului deghizați în militari sau în polițiști.”

Populația era atât de revoltată încât patrulele militare care se găseau la fața locului au găsit de cuviință să fugă după cele două explozii. Eram singurii europeni la locul atentatului. Zidurile caselor erau ciuruite. Clădirile cele mai vechi s-au prăbușit. Putem să văzăm zec de femei, copii și bărbați mutilați oribil, desfigurați, sfârtecați. Ne înconjură o mulțime amenințătoare, furioasă la culme. Eram încercuși, prizonieri ai acestei mulțimi. Dintr-o dată vreo 20 de bărbați își făcuseră loc spre noi, ne înconjură și ne duseră cu ei pe o străduță întunecoasă și de acolo într-un magazin de încălziminte. Responsabilii locali ai F.L.N.-ului ne recunoscușeră și ne aprău. Alții, rămași afară, înțesaseră populația. În timp ce noi stăteam de vorbă, câțiva oameni din Frontul de

Eliberare Națională organizau o asistență medicală. Am formulat întrebarea care ne frământa: „Veți putea reține populația până seacă? Și dacă provocările continuă, ce veți face?”

Conducătorii cu care stăteam de vorbă erau încordați, pre ocupați, dar stăpâni pe sine. Căutam să nu ne arate că sint de revolțai, atitudinea pe care o

adoptau de altfel, și față de restul algerienilor. Acea ordine precis. Unul dintre ei ne-a răspuns: „Nu trebuie să facem nici un gest lipsit de rațiune, care ne-ar putea compromite viitorul. Trebuie să reușim să evităm demonstrațiile, ciondările, chiar și simplele manifestații. Nu vom cădea în cursa care ni se întinde.”

În ziua aceea, povestește el, ne-a fost frică. Eram trei ziariști, dintre care unul englez. Sosisem în cartierul arab al Oranului la o jumătate de oră după desființarea cel mai criminal din toți cei șapte ani și 70 de războaie, toți musulmanii. În centrul cartierului explodaseră două automobile încărcate cu substanțe explozibile, care fuseseră aduse în centrul acestei zone cu o populație densă (75.000 de locuitori, adică 2.000 pe km.p.) de către oameni ai O.A.S.-ului deghizați în militari sau în polițiști.

Populația era atât de revoltată încât patrulele militare care se găseau la fața locului au găsit de cuviință să fugă după cele două explozii. Eram singurii europeni la locul atentatului. Zidurile caselor erau ciuruite. Clădirile cele mai vechi s-au prăbușit. Putem să văzăm zec de femei, copii și bărbați mutilați oribil, desfigurați, sfârtecați. Ne înconjură o mulțime amenințătoare, furioasă la culme. Eram încercuși, prizonieri ai acestei mulțimi. Dintr-o dată vreo 20 de bărbați își făcuseră loc spre noi, ne înconjură și ne duseră cu ei pe o străduță întunecoasă și de acolo într-un magazin de încălziminte. Responsabilii locali ai F.L.N.-ului ne recunoscușeră și ne aprău. Alții, rămași afară, înțesaseră populația. În timp ce noi stăteam de vorbă, câțiva oameni din Frontul de

Eliberare Națională organizau o asistență medicală. Am formulat întrebarea care ne frământa: „Veți putea reține populația până seacă? Și dacă provocările continuă, ce veți face?”

Conducătorii cu care stăteam de vorbă erau încordați, pre ocupați, dar stăpâni pe sine. Căutam să nu ne arate că sint de revolțai, atitudinea pe care o

adoptau de altfel, și față de restul algerienilor. Acea ordine precis. Unul dintre ei ne-a răspuns: „Nu trebuie să facem nici un gest lipsit de rațiune, care ne-ar putea compromite viitorul. Trebuie să reușim să evităm demonstrațiile, ciondările, chiar și simplele manifestații. Nu vom cădea în cursa care ni se întinde.”

În ziua aceea, povestește el, ne-a fost frică. Eram trei ziariști, dintre care unul englez. Sosisem în cartierul arab al Oranului la o jumătate de oră după desființarea cel mai criminal din toți cei șapte ani și 70 de războaie, toți musulmanii. În centrul cartierului explodaseră două automobile încărcate cu substanțe explozibile, care fuseseră aduse în centrul acestei zone cu o populație densă (75.000 de locuitori, adică 2.000 pe km.p.) de către oameni ai O.A.S.-ului deghizați în militari sau în polițiști.

Populația era atât de revoltată încât patrulele militare care se găseau la fața locului au găsit de cuviință să fugă după cele două explozii. Eram singurii europeni la locul atentatului. Zidurile caselor erau ciuruite. Clădirile cele mai vechi s-au prăbușit. Putem să văzăm zec de femei, copii și bărbați mutilați oribil, desfigurați, sfârtecați. Ne înconjură o mulțime amenințătoare, furioasă la culme. Eram încercuși, prizonieri ai acestei mulțimi. Dintr-o dată vreo 20 de bărbați își făcuseră loc spre noi, ne înconjură și ne duseră cu ei pe o străduță întunecoasă și de acolo într-un magazin de încălziminte. Responsabilii locali ai F.L.N.-ului ne recunoscușeră și ne aprău. Alții, rămași afară, înțesaseră populația. În timp ce noi stăteam de vorbă, câțiva oameni din Frontul de

Eliberare Națională organizau o asistență medicală. Am formulat întrebarea care ne frământa: „Veți putea reține populația până seacă? Și dacă provocările continuă, ce veți face?”

Conducătorii cu care stăteam de vorbă erau încordați, pre ocupați, dar stăpâni pe sine. Căutam să nu ne arate că sint de revolțai, atitudinea pe care o

adoptau de altfel, și față de restul algerienilor. Acea ordine precis. Unul dintre ei ne-a răspuns: „Nu trebuie să facem nici un gest lipsit de rațiune, care ne-ar putea compromite viitorul. Trebuie să reușim să evităm demonstrațiile, ciondările, chiar și simplele manifestații. Nu vom cădea în cursa care ni se întinde.”

În ziua aceea, povestește el, ne-a fost frică. Eram trei ziariști, dintre care unul englez. Sosisem în cartierul arab al Oranului la o jumătate de oră după desființarea cel mai criminal din toți cei șapte ani și 70 de războaie, toți musulmanii. În centrul cartierului explodaseră două automobile încărcate cu substanțe explozibile, care fuseseră aduse în centrul acestei zone cu o populație densă (75.000 de locuitori, adică 2.000 pe km.p.) de către oameni ai O.A.S.-ului deghizați în militari sau în polițiști.

Populația era atât de revoltată încât patrulele militare care se găseau la fața locului au găsit de cuviință să fugă după cele două explozii. Eram singurii europeni la locul atentatului. Zidurile caselor erau ciuruite. Clădirile cele mai vechi s-au prăbușit. Putem să văzăm zec de femei, copii și bărbați mutilați oribil, desfigurați, sfârtecați. Ne înconjură o mulțime amenințătoare, furioasă la culme. Eram încercuși, prizonieri ai acestei mulțimi. Dintr-o dată vreo 20 de bărbați își făcuseră loc spre noi, ne înconjură și ne duseră cu ei pe o străduță întunecoasă și de acolo într-un magazin de încălziminte. Responsabilii locali ai F.L.N.-ului ne recunoscușeră și ne aprău. Alții, rămași afară, înțesaseră populația. În timp ce noi stăteam de vorbă, câțiva oameni din Frontul de

Cu prilejul zilei de 1 Mai Apelul F. S. M. adresat tuturor oamenilor muncii

PRAGA 10 (Agerpres). — Agenția Cefeka a transmis apelul Federației Sindicale Mondiale adresat tuturor oamenilor muncii din lume cu prilejul sărbătorii de 1 Mai. În această zi internațională a oamenilor muncii, se spune în apel, care va constitui o expresie impresionantă a forței și maturității clasei muncitoare internaționale, F.S.M. adresează cele mai calde felicitări tuturor celor care pe o treime a globului constru-

tesc cu succes societatea socialistă ale cărei idealuri sint pacea și progresul.

În ziua de 1 mai 1962, Federația Sindicală Mondială cheamă pe oamenii muncii să lupte pentru pace, pentru dezarmarea generală și controlată și pentru încetarea imediată a experimentelor termonucleare, pentru lichidarea totală a colonialismului, împotriva militarismului vest-german și japonez, pentru încheierea Tratatului

de pace cu cele două state germane și normalizarea situației din Berlinul occidental, pentru o viață mai bună, pentru libertăți democratice și respectarea drepturilor sindicale. Clasa muncitoare internațională, împreună cu forțele progresiste, poate rezolva problemele actuale ale omenirii. Războiul nu este inevitabil, el poate fi preîntâmpnat, ceea ce poate fi menținut și consolidat.

S.U.A. desfășoară pregătiri intense în vederea efectuării de experiențe nucleare

WASHINGTON 10 (Agerpres). — Nesocotind protestele opiniei publice mondiale, Statele Unite desfășoară pregătiri intense în regiunea Oceanului Pacific în vederea efectuării de experiențe cu arma nucleară. Potrivit agenției France Presse, Comisia S.U.A. pentru energia atomică și Ministerul de Război al S.U.A. au stabilit, în vederea proiectelor experiențe nucleare, o nouă regiune în Oceanul Pacific, care are ca centru insula Johnston. Pe de altă parte, s-a anunțat că în regiunile din centrul și în insula Christmas.

După cum relatează revista „Newsweek”, începând de la

16 aprilie un „grup special” va transforma insula Christmas și partea centrală a Oceanului Pacific într-un mare laborator nuclear sub cerul liber.

În ultima lună scrie revista, avioane de transport și nave de desant fac naveta între porturile de la Oceanul Pacific, insulele Hawaii și insula Christmas. Revista menționează că „Programul experiențelor”, cel puțin așa cum se prezintă el în prezent, cuprinde o serie de 25-30 de explozii, care vor fi efectuate în perioada dintre sfârșitul lunii aprilie și sfârșitul lunii iunie.”

Pe scurt Pe scurt Pe scurt

CAIRO — La o conferință de presă care a avut loc la Cairo, în cadrul unei sesiuni ad-hoc la Cebel în R.A.U. Guillermo Leon Antiel, a declarat că a remis lui Ben Bella, vicepreședintele Guvernului Provizoriu al Algeriei, o invitație din partea lui Fidel Castro de a vizita Cuba. În scrisorile cu afaceri ad-hoc la Cebel a acceptat invitația și intenționează să viziteze Cuba într-un viitor apropiat.

Kocca Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe al R.F.F. Iugoslavia, a făcut o vizită oficială în U.R.S.S. în iulie anul trecut.

CAP CANAVERAL. — După cum anunță agențiile de presă, la 9 aprilie, la Cap Canaveral a eșuat lansarea unei rachete americane de tip „Atlas”. În momentul în care urma să fie lansată, racheta a explodat la sol.

ROMA. — S-a anunțat oficial că alegerile prezidențiale din Italia vor avea loc la 2 mai.

LONDRA. — La 10 aprilie a sosit la Londra scrisorul

Componenta noului guvern indian

DELHI 10 (Agerpres). — La Delhi s-a anunțat oficial componența noului guvern central al Indiei, numit de președintele Rajendra Prasad. Prim-ministru și ministru al Afacerilor Externe a fost numit Jawaharlal Nehru. După cum subliniază comentarii locali, în guvernul Indian nu au survenit schimbări esențiale. Acesta este cel de-al treilea guvern al țării, de după eliberare, condus consecutiv de Jawaharlal Nehru.

sovietic M. A. Șolohov. El vizitează Anglia la invitația scriitorului englez Charles Snow, rectorul Universității din Saint Andrews (Scotia).

Această universitate l-a conferit lui M. A. Șolohov titlul de doctor honoris causa în științe juridice.

PARIS 10 (Agerpres). — TASS transmite: În conformitate cu acordurile de la Evian, care prevăd punerea în libertate a tuturor deținuților politici algerieni, din lagărul de concentrare Larzac (departamentul Dordogne) au fost puși în libertate 3.600 de cetățeni de naționalitate algeriană.

POPAS IN PAKISTAN

Un avionul companiei „Qantas Empire Australian Airways”, care ne transporta de la Atena spre Indonezia, vizavi de locul celui ocupam, se instalase comod un tânăr scund, cu lafa smească, cu ochi negri adumbriți de niște sprâncene stufoase. Părea a fi un indian sau un ceylonez.

Călător fiind, timp având berechet, am... atacat direct, legind o conversație. Am alinat astfel, în zbor spre Cairo, că tovarășul meu de drum, domnul L., este un om de aliceri, proprietar al unui mare magazin de stofe și al unor terenuri din jurul orașului Karachi.

Am aterizat la Karachi. Pe aeroport o căldură înăbușitoare. Dintr-un grup de oameni am văzut un tânăr înalt, cu cerul lui înțepător aproape imperceptibil de nisip. În sala de tranziție, numeroase ventilatoare biziiau de zor. Dispăru pentru moment, interlocutorul meu de zbor a apărut într-un costum de un alb imaculat, de burel. În fața aeroportului lui „Jaguar-Merx X”, îl aștepta pentru a-l transporta în oraș.

În fața grănilui porții de intrare a unui hotel de mare lux, pe un cărucior de lemn, un tânăr își avea instalată o terasă cu gogoși și alune. În jurul că-

ruciorului, cu ochii înțermăși de lumii cărbunilor, clăvia copil țigau de zor, îndemnată frecătorii să cumpere marfa scumpă, cu gust și miros dubios. Două

discuții purtate cu unii celășeni, că intrarea Pakistanului în S.E.A.T.O. și orientarea politicii externe a acestuia către Washington a generat țării, popoarele din Pakistan, complicații și dificultăți economice și politice deosebite de grave. Chelulenile militare meru crescînde, împovărează economia țării.

„Făim din ce în ce mai prost — mi-a spus dl. Harin, un tânăr profesor din Karachi, cu care m-am împrietinit vizitînd unul din parcurile orașului. La noi, analfabetismul este un flagel înspăimîntător. Neavînd posibilitatea să învețe, ca urmare a lipsei de școli, copiii iau drumul străzii. Ei transportă bagajele străzilor, fac pe lustragii, cerșesc milia pionierilor. Din cauza dîmpingului american, numeroase magazine și întreprinderi au fost închise. Veniturile statului se mențin la un nivel nelucifer de scăzut.”

ergind pe magistrala de beton de la aeroport spre oraș, mulțimea reclamelor de tipul „Oil Seal”, „Coca-cola”, „Tybalt-cream”, „Pakistan-La dreapta”, „La stînga...” „pistolul lipit de pămînt”, se auzeau comenzi scurte ale instructorilor americani. Am etlat din

os de la „Beach Luxury Hotel” înspre Academy School, lată, dincolo de bulevardul asfaltat, la circa 100—200 m, numeroase terenuri de cricket și tenis. Copii desculți și murdari, aproape goi, se zgîiau la jucătorii îmbrăcați în albe și strălucitoare lor costume. Nu departe de aceste terenuri, pe un mare loc viran, în apropierea faimoasei Bănci de investiții americane, un grup de soldați pakistanezi executau sub supravegherea unor instructori americani, diverse teme și exerciții militare.

„La dreapta”, „La stînga...” „pistolul lipit de pămînt”, se auzeau comenzi scurte ale instructorilor americani. Am etlat din

magistrala aceasta este un muncitorii sint toluși mai norocoși. Au de lucru, șomajul la noi, era

mijloc important de transport și punct strategic prin care se face întreaga aprovizionare a depozitelor de carburanți din apropierea aeroportului american.

Pentru a se mări capacitatea șoselei, edilii orașului au căutat fel de fel de soluții. Meru s-au investit bani, meru s-au furat. Drumul însă a rămas același. De mai bine de un an de zile s-a început însă reconstrucția acestuia. Am văzut pe punctele de relație a acestei magistrale mil de oameni lucrînd. Bărbați slabi și desculți, incinși doar cu o esarță la brâu, lucrau în condiții extrem de rudimentare la fabricarea asfaltului, la concasarea pietrei. În coșuri de nuiele purtate pe cap sau pe cobilițe, numeroase femei transportau piatră, nisip, fier pentru beton. Nu le-am văzut chipul. În Pakistan majoritatea femeilor musulmane sbrăce poartă pe laș un văl negru. Mi-am închipuit, după greutatea muncii chipul aspru, brăzdat de cute, al acestor femei muncitoare. Le-am văzut însă copiii. Fără vestimente pe ei, înținși cu burta pe caldarim. Erau supși la laș. Cei mici de tot erau purtați într-o legătură pe spatele mamei care, împinsă de mizerie, era nevoită să lucreze eroe întregi într-o asemenea situație.

De-a lungul magistralei, Aeroportul Karachi-Academy School, pînă aproape de bariera orașului, poți vedea, pe dreapta și pe stînga drumului de asfalt, numai case din chipici, cocioabe fără uși și ferestre.

m plecat din Karachi, oraș cu o populație de peste 1.500.000 de oameni, cu constatarea că pe malurile râului Swoto și ale fluviului Indus, cei mulți, cei ce muncesc, duc o viață foarte grea în ghearele unei crîncene exploatare.